

वभवताम् । ओचस्वी ह वा अबधिरो भवति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वेद । सोऽत्र जुहोति । अश्विभ्याः स्वाहाऽश्वयुग्भ्याः स्वाहा । ओचाय स्वाहा श्रुत्यै स्वाहेति” [१३] इति । योजनादिव्यवहितवार्त्तायाः श्रवणसामर्थ्यं ‘ओचस्विनं’, वार्द्धकेऽपि वाधिर्यराहित्यम्, ‘वधिरत्नं’ ‘ओचाय’ इत्यनेन दूरवार्त्ताश्रवणसामर्थ्यप्रदो देवो विवक्षितः । ‘श्रुत्यै’ इत्यनेन वाधिर्यनिवारको देवविशेषः । स्पष्टमन्यत् ॥

अथ चतुर्दशस्येष्टिं विधत्ते । “यमो वा अकामयत । पितृणां राज्यमधिजयेयमिति । स एतं यमायापभरणीभ्यश्चरुं निरवपत् । ततो वै स पितृणां राज्यमभ्यजयत् । समानानां ह वै राज्यमभिजयति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वेद । सोऽत्र जुहोति । यमाय स्वाहापभरणीभ्यः स्वाहा । राज्याय स्वाहाभिजित्यै स्वाहेति” [१४] इति । यथा यमस्य पितृराज्यप्राप्तिः एवमन्यस्य यजमानस्यापि स्वसमानानां मध्ये राज्यं भवति । स्पष्टमन्यत् ॥

तदेवं यमनक्षत्राणामिष्टीरभिधायामावास्यादेवताया इष्टिं विधत्ते । “अथैतदमावास्यायां राज्यं निर्वपति । कामो वा अमावास्या । काम राज्यं । कामेनैव कामः समर्द्धयति । क्षिप्रमेनः सकाम उपनयति । येन कामेन यजते । सोऽत्र जुहोति । अमावास्यायै स्वाहा कामाय स्वाहा गत्यै स्वाहेति” [१५] इति । पौर्णमासीवाक्यवद्वाक्येयं ॥

इति पञ्चमोऽनुवाकः ।